

РЕШЕНИЕ

№ 1493

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7529** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Б. К. П., с [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2. офис 8, срещу Решение № Ж-428/17.06.2021г., постановено от Комисия за енергийно и водно регулиране, с което е приета за неоснователна жалба вх. Е-11ИН-00-1021/25.11.2020 г. по описа на КЕВР и е прекратено производството по нея.

С жалбата се оспорва Решение № Ж-428/17.06.2021г. на КЕВР, като незаконосъобразно поради съществени нарушения на административно-производствените правила, неспазване на установената форма, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. В допълнителната жалба до съдът се твърди, че решението е постановено от КЕВР извън законоустановения срок и съдържа непълна информация относно фактическата обстановка и доказателствата, представени от жалбоподателя в производството пред КЕВР. Жалбоподателката счита, че решението е постановено, без да са извършени необходимите проверки, справки и каквото и да е действие, вкл. не е отговорено на поставени с жалбата въпроси относно клаузи в договора подписан от г-жа Б.П. и електроразпределителното дружество. Иска се отмяната на Решение № Ж-428/17.06.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, като преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, след извършване на

всички необходими действия по установяване на относимите факти.

В открити съдебни заседания по делото жалбоподателката не се явява не се представлява.Депозира писмени бележки по същество на спора.

Ответникът-Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрк. Б.,моли жалбата да бъде отхвърлена.Претендира юрисконсултско възнаграждение.Депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, не изпраща процесуален представител, депозирани са писмени бележки по същество на спора ведно с документи/договори,строителни книжа и др./.

Административен съд София град,след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство първоначално е започнало по жалба Е-11ИН-00-1021/25.11.2020г. по описа на КЕВР,подадена от г-жа Б. П.,срещу [фирма],относно забавена процедура по присъединяване на обект на жалбоподателката към електроразпределителната мрежа.В жалбата до КЕВР се твърди, че в качеството си на възложител по проект за изграждане на еднофамилна жилищна сграда, находяща се в [населено място],[жк], местност М., г-жа П. е посетила център за клиенти на [фирма] и е подала документи, свързани с присъединяване на сградата към електроразпределителната мрежа.На 21.05.2020 г. е бил сключен Договор за присъединяване № П.-4361- ДПРОК-0919 между г-жа П. и [фирма].Жалбоподателката е посочила, че във входящата документация е поискано осигуряване на временно захранване по време на строителството, но към момента няма предприети действия от страна на дружеството и временното захранване не е осигурено.КЕВР е приела ,че жалбата отговаря на изискванията на чл. 143 от Наредба № 3 и е допустима за разглеждане след отстраняване на нередности и е изискала становище от [фирма].В становището на [фирма] се твърди, че:“Съгласно сключения договор за присъединяване от 21.05.2020г. мястото на присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа е стълб № 19, срещу имота на клиента, част от клон 3 на предстояща за изграждане въздушна мрежа ниско напрежение с усукан изолиран проводник към мачтов трафопост 963 В.. Временното захранване за строителни нужди, с предоставена мощност 12 kW, ще се осъществи съгласно указанията за постоянно ел. захранване, след сключване на договора за присъединяване на обекта и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения“.С писмо от 20.04.2021г. е постъпила допълнителна информация от [фирма].Дружеството е информирало КЕВР, че към момента се извършват строително- монтажните дейности, като стриктно се спазва одобрената проектна документация.Изпълнението на изграждането на мрежата се затруднява, предвид неприложената улична регулация, трудния район откъм пресечена местност и скален

терен. След окончателното изграждане на мрежата и въвеждането ѝ в експлоатация, ще бъде осигурено временното захранване за обекта на г-жа П., съгласно договора за присъединяване. По случая е назначена проверка от КЕВР, във връзка с която е изготвен Доклад вх. №Е-ДК-563/11.06.2021г. на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, в който е изложена фактичката обстановка и е изразено становище, че жалбата е неоснователна предвид това, че съгласно разпоредбата на чл.1, „Забележка“ от договора, временното захранване за строителни нужди, с предоставена мощност 12 kW, ще се осъществи съгласно указанията за постоянно ел. захранване, след сключване на настоящия договор за присъединяване на обекта и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения. Съгласно чл. 9, ал. 1 от сключения договор между страните, срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения е след въвеждане в експлоатация на въздушна мрежа НН към МТП 963 В. по инвестиционна програма на Е. Север- три месеца. Отбелязано е в доклада, че съгласно клаузите на така сключения договор, страните са се договорили за начина на предоставяне на временното захранване за строителни нужди и срока за изграждане на присъединителните съоръжения. Изпълнението и предоставянето на двете услуги е обвързано с изграждането и въвеждането в експлоатация на въздушна линия НН. Към настоящия момент енергийните съоръжения не са изградени и въведени в експлоатация, от което следва извод, че дружеството не е извършило нарушение на нормативната уредба и договорните клаузи. Прието е че подадената от г-жа Б. П. жалба е неоснователна. Съгласно представено извлечение от Протокол № 120 за проведено закрито заседание на КЕВР на 17.06.2021г., е подложен на обсъждане горепосоченият доклад и с шест гласа „за“ /от които три гласа на членове със стаж в енергетиката/ на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прието решение, с което е прекратено производството по жалбата на Б. П. поради нейната неоснователност. Възприети са мотивите, изложени в доклада, че съобразно клаузите на така сключения договор, страните са се договорили за начина на предоставяне на временното захранване за строителни нужди и срока за изграждане на присъединителните съоръжения.

Решение №Ж-428/17.06.2021г. на КЕВР, е изпратено на жалбоподателката Б. П. на 23.06.2021г., жалбата е депозирана на 06.07.2021г. същата е в срок. Като доказателства по делото са приобщени представените с жалбата и с административната преписка документи, както и документи депозирани/строителни книжа, договори и др./ от заинтересованата страна [фирма].

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, от лице с право и интерес от оспорване, поради което следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт-Решение № Ж-428/17.06.2021г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 142, ал. 1, т. 2 от последната Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Ал. 4 от с.з. предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР. Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредбата/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай е поискано становище от [фирма], КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. Затова не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателката за съществено процесуално нарушение във връзка със срока за постановяване на акта. Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗЕ „при жалби по ал. 1, т. 1, 2 и 3, включително подадени по ал. 2, когато не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок два месеца след получаването ѝ. Този срок може да бъде удължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Със съгласие на жалбоподателя удълженият срок може да бъде продължен с още два месеца“. В случая жалбата срещу акта е постъпила в КЕВР на 25.11.2020г. , а решението е постановено на 17.06.2021г. Видно е, че в случая същото е постановено дори след крайния срок от 6 месеца,

въпреки липсата на данни за удължаването му по изр. трето от разпоредбата със съгласието на жалбоподателя. Съгласно нормативната уредба в случая няма основания да се приеме, че срокът по чл. 22, ал. 4 е преклузивен настоящият състав приема ,че срока е инструктивен.В случая КЕВР е направила всичко необходимо и е изследвала всички относими факти свързани с предмета на жалбата,като е задължила [фирма] ,да представи становище и относимите документи във връзка с твърденията на жалбоподателката .С оглед на това следва да бъде съобразено, че съгласно трайната съдебна практика съществено е процесуалното нарушение, което е повлияло на съдържанието на акта или е ограничило правото на защита на неговия адресат. В настоящия случай не е налице нито едно от двете. Постановяването на акта след законоустановения срок за това не преклузира възможността на органа да се произнесе по жалбата и в същото време не се е отразило по същество на волеизявлението му. Съдът констатира ,че решението на КЕВР е мотивирано и обосновано , в случая адресатът му е запознат с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, а от друга страна, правото на защита на жалбоподателката е упражнено с подаването на жалба срещу него, която е предмет на настоящото съдебно производство.

По отношение на материалната законосъобразност на решението съдът намира следното:

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредбата, „когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката“.

По делото е безспорно, се установява от представените писмени доказателства, че сключения между [фирма] и Б. П. Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № П.- 4361-ДПРОК-0919/03.04.2020г. и по-точно в чл. 1 „Забележка" от същия е предвидено, че: „временното захранване за строителни нужди , с предоставената за това мощност от 12 kW, ще се осъществи съгласно указанията за постоянното ел. захранване, след сключване на настоящия договор за присъединяване на обекта и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения“.Съгласно чл. 9, ал. 1 от договора срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения е три месеца след въвеждане в експлоатация на въздушна мрежа НН (ниско напрежение) към МТП 963 В. по инвестиционна програма на [фирма].

С така сключения договор страните са уговорили начина за предоставяне на временното захранване за строителни нужди и срока за изграждане на присъединителните съоръжения.Изпълнението и предоставянето на двете услуги е обвързано с изграждането и въвеждането в експлоатация на въздушна мрежа НН (ниско напрежение) към МТП 963 В. по инвестиционна програма на [фирма].

Видно от представените писмени доказателства от заинтересованата страна [фирма] са изпълнени необходимите мероприятия и процедури по изграждане на въздушна мрежа НН (ниско напрежение) към МТП 963 В.. На дружеството като възложител е издадено Разрешение за строеж № 87 /ГИ/ от 05.11.2019г., с което

строежът е категоризиран в трета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3 от ЗУТ във връзка с Наредба № 3 от 30.07.2003г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи.С Заповед № 2767/03.08.2020г. на [община] е разрешено на електроразпределителното дружество право на прокарване на кабелно електрозахранване. Открита е строителна площадка на 11.12.2020г., за което е издаден и Акт Образец 2а.Избрана е и фирма-изпълнител за строително-монтажните работи. [фирма] е получило Разрешение за строеж на 05.11.2019г., по изграждането на въздушна мрежа НН (ниско напрежение) към МТП 963 В..Към настоящия момент строежът е завършен, извършено е геодезическо заснемане и обектът е подаден за нанасяне в Кадастъра по реда на чл. 54 от ЗКИР, както и е депозирано заявление за проверка за установяване на съответствието на строежа с издадените строителни книжа за това, че ПУП е приложен на място по отношение на застрояването с вх. рег. № АУ079237ВН/03.08.2021г. на [община].В РДНСК-В. е входирано и искане на основание чл. 3, ал. 1 от Наредба № 2 от 2003г., за назначаване на държавна приемателна комисия за строеж: „Въздушна кабелна линия 0,4kV от трафопост МТП № 963, находящ се в ПИ с ид. № 10135.2520.9533 /3 клона с 85 бр. С. и 12бр. С./ по плана на СО „Т.“ [населено място]”.

След изпълнението на административните процедури по въвеждането на въздушна мрежа НН (ниско напрежение) към МТП 963 В. в експлоатация започва да тече 3-месечния срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения по Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № П.-4361-ДПРОК-0919/03.04.2020г.Изпълнението и предоставянето на двете услуги е обвързано с изграждането и въвеждането в експлоатация на въздушна линия НН.

Настоящият състав следва да отбележи, че жалбоподателката неправилно посочва, че КЕВР не е изследвала клаузите на Договора във връзка с арбитраемостта при спор между нея и електроразпределителното дружество.Видно от чл.49 на подписаният договор/споразумение/ между страните могат да използват всички предвидени в законодателството на Р.България средства за защита на своите интереси.В текста на договора е посочен и арбитражен съд.Независимо, че жалбоподателката се е подписала и е зачертала този член от представения договор.От представените писмени доказателства липсват данни същия текст да е бил изключен от договора между страните.Относно посочените неустойки по чл.40 от договора, в случая Комисията не е компетентна да се намесва в договорните отношения между страните, доколкото те са гражданскоправни, жалбоподателката може да защити интересите и правата си по исков ред пред общите съдилища.Правилно КЕВР се произнесла само по законоустановените си правомощия по контрол върху лицензионната дейност на дружеството (Лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, издадена от КЕВР).Видно от събраните доказателства по делото и описана хронология електроразпределителното дружество е предприело необходимите действия по изпълнение на договора с жалбоподателката.Правилно и законосъобразно Комисията е прекратила административното производство т.к. не е констатирала нарушения във

връзка с извършваната лицензионна дейност на дружеството.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира че Решение № Ж-428/17.06.2021г. на КЕВР е изцяло съобразено с материалния закон и процесуалните правила. Същото е постановено при съобразяване с цялата фактическа обстановка и доказателствата, събрани по административната преписка поради което жалбата на Б.П. следва да бъде отхвърлена.

По разноските по производството:

При този изход на спора и своевременно заявената претенция за присъждане в полза на ответника на юрисконсултско възнаграждение, същата се явява основателна, като на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 144, вр. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град, III- то отделение, 34- ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. К. П. [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2. офис 8, срещу Решение № Ж-428/17.06.2021г., постановено от Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Б. К. П. [ЕГН], с адрес: град В., [улица], ет.2. офис 8, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 200/двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: